

การเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์

KNOWLEDGE DISSEMINATION FOR GENERATION Z ON PREVENTING COVID-19 AND THE NEW NORMAL BY MEANS OF CREATIVE DANCE

ณัฐพัชร์ ปวงสุข / NATTHAPHATCHARA PUANGSUK¹

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

FACULTY OF FINE ARTS AT SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

ธรากร จันทนะसार / DHARAKORN CHANDNASARO²

คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

FACULTY OF FINE ARTS AT SRINAKHARINWIROT UNIVERSITY

Received: February 3, 2022

Revised: April 17, 2022

Accepted: April 19, 2022

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ คือ 1. เพื่อสร้างสื่อความรู้ในการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับเจเนอเรชันซีในโซเซียลมีเดีย และ 2. เพื่อวัดความรู้ความเข้าใจและความพึงพอใจหลังรับชมนาฏศิลป์สร้างสรรค์ จากเจเนอเรชันซีในโซเซียลมีเดีย ใช้รูปแบบงานวิจัยเชิงคุณภาพเป็นหลัก ผสมผสานกับงานวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง คือ เจเนอเรชันซีจำนวน 400 คน เก็บข้อมูลระหว่างเดือนมิถุนายน-กันยายน พ.ศ.2564 วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสังเกต (Observation Analysis) ร่วมกับการวิเคราะห์เชิงสถิติพื้นฐาน

ผลการวิจัยพบว่า 1. การออกแบบการเผยแพร่วิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์แบ่งออกเป็น 8 องค์ประกอบ คือ บทการแสดงที่นำเสนอเรื่อง วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ นักแสดง สีสากการเคลื่อนไหว เสื้อผ้าเครื่องแต่งกาย ดนตรีประกอบการแสดง สถานที่ประกอบการแสดง และอุปกรณ์ประกอบการแสดง สำหรับกระบวนการสร้างและพัฒนางานนาฏศิลป์สร้างสรรค์สู่รูปแบบสื่อออนไลน์ใช้แนวทางจากองค์ความรู้ด้านนิเทศศาสตร์ ในรูปแบบคลิปวิดีโอสั้นที่เผยแพร่ผ่านเฟซบุ๊ก โดยมีความยาว 4.27 นาที และ 2. การวัดความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการรับชมรวมไปถึงความพึงพอใจหลังการรับชม พบว่าความรู้ความเข้าใจก่อนการรับชมผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์ผู้ชมมีความรู้ความเข้าใจที่ค่าเฉลี่ย 15.14 และหลังการรับชมผลงานมีความรู้ความเข้าใจที่ค่าเฉลี่ย 21.53 โดยพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจหลังรับชมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจเนอเรชันซี โดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์

1 นิสิตระดับบัณฑิตศึกษา หลักสูตรการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาศิลปศึกษา (ศิลปะการแสดงศึกษา) คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

2 อาจารย์ที่ปรึกษาปริญญาโท, ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร., คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ในโซเซียลมีเดียมีความแตกต่างกันและสูงกว่าก่อนรับชม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 นอกจากนี้พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีการแสดงความพึงพอใจอยู่ที่ภาพรวมที่ค่าเฉลี่ย 4.90 อยู่ในระดับมากที่สุด

การอภิปรายผลที่น่าสนใจ พบว่า การออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวโดยใช้การเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน (Everyday Movement) มาเป็นหลักในการออกแบบลีลาการเคลื่อนไหว เนื่องจากมีลีลาการเคลื่อนไหวที่เข้าใจได้ง่าย ไม่ซับซ้อน เพื่อความถูกต้องของเนื้อหาสำคัญที่ต้องการจะสื่อสาร อีกทั้งยังคำนึงถึงการได้รับประโยชน์และการนำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการรับชมไปใช้ในการดำรงชีวิตในการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่

คำสำคัญ: นาฏศิลป์สร้างสรรค์ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ฐานวิถีชีวิตใหม่ เจเนอเรชันซี ศิลปะการแสดง การออกแบบสื่อสำหรับวัยรุ่น

Abstract

This research aimed 1. To create learning media for disseminating methods for self-protection from the novel coronavirus disease and new normal through creative dance for Generation Z on social media; and 2. To measure their cognition and satisfaction after watching the creative dances from Generation Z on social media. Qualitative research model was mainly used in this research in combination with quantitative research. The sample group consisted of 400 Generation Z. Data was collected between June-September 2021. Data analysis methods were descriptive research, document analysis, and observation analysis, which were used together with basic statistical analysis.

The results revealed that 1. The design and dissemination of prevention methods for novel coronavirus infections and new normal for Generation Z by using creative dance, which is divided into 8 components: acting roles, actors, movement styles, clothing, music, venue, and equipment. The approach based on the knowledge of communication arts in the form of a video published via Facebook was applied in the process of creating and developing creative dance works into online media formats, and 2. Cognitive measurements before and after viewing, as well as satisfaction after viewing, revealed that the cognition before viewing creative dance had a mean of cognition of 15.14 and a mean of cognition of 21.53 after viewing. It was found that the average cognitive scores after viewing the dissemination of knowledge about the prevention of novel coronavirus and new normal for Generation Z by using creative dance on social media was significantly different and higher than before viewing at the .05 level. In addition, it was found that the samples showed overall satisfaction at a mean of 4.90, which is at the highest level.

An interesting result discussion revealed that the design of the style of movement is based on everyday movement as the basis for the design of movement style, as there is a movement style that is easy to understand and not complicated for the accuracy of the important content that needs to be communicated. In addition, it also takes into account the benefits and application of the insights gained from watching people live their lives in order to protect themselves from the new coronavirus infection and to adopt a new way of life.

Keywords: Creative dance, Novel Coronavirus infection, New Normal, Generation Z, Performing arts Media design for teenagers

บทนำ

โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ หรือโควิด 19 (COVID-19) ตามที่องค์การอนามัยโลก (WHO) ได้ตั้งชื่อไว้อย่างเป็นทางการให้กับไวรัสชนิดนี้ เป็นโรคที่เกิดจากไวรัสโคโรนาที่มีการเริ่มต้นในปี พ.ศ. 2562 ถูกค้นพบขึ้นครั้งแรกในเมืองอู่ฮั่น มณฑลหูเป่ย์ สาธารณรัฐประชาชนจีน ซึ่งเป็นการระบาดไปทั่วโลก สำหรับสถานการณ์โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ในประเทศไทย พบว่ามียอดผู้ติดเชื้อและเสียชีวิตเพิ่มขึ้นในแต่ละวัน (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563) สำหรับวิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ในประเทศไทย สามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเองเพื่อเป็นการป้องกันตนเอง รวมไปถึงลดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อไวรัส ทั้งนี้หากมีอาการป่วยโดยมีอาการที่มีลักษณะไอ เจ็บคอ น้ำมูกไหล ไข้หรือพบแพทย์ทันที อีกทั้งวิธีการป้องกันการติดเชื้อไวรัสที่สามารถปฏิบัติได้ด้วยตนเองคือการล้างมือให้ถูกวิธี การสวมใส่หน้ากากอนามัยที่ถูกต้อง ลักษณะของการไอ จาม ที่ถูกวิธี อีกทั้งยังต้องยืน หรือนั่ง ห่างกันเป็นระยะประมาณ 2 เมตร (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563) เพื่อเป็นการลดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อไวรัส นอกจากนี้วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ การเตรียมตัวปรับเปลี่ยนวิธีการดำรงชีวิตในปัจจุบันต้องมีการเปลี่ยนแปลงและปฏิบัติตามอีกเช่นกัน

การเปลี่ยนแปลงของการดำรงชีวิตหลังจากเกิดการแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ คือ การดำรงชีวิตและปฏิบัติตนเองในช่วง ฐานวิถีชีวิตใหม่ (New Normal) ซึ่งเป็นการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมทั้งของตนเอง ครอบครัว รวมไปถึงสังคม ส่งผลให้ธุรกิจ และการประกอบการมีการจัดการและการปฏิบัติหน้าที่เปลี่ยนแปลงไปเช่นกัน ทั้งในส่วนของการจัดตั้งจุดคัดกรองและบริการ แอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อในทุกจุดก่อนเข้าใช้บริการ อาคารและสถานที่ การงดการออกนอกที่พักอาศัยด้วยการใช้บริการขนส่งจัดส่งถึงบ้าน หรือหากมีความจำเป็นในการออกนอกที่พักอาศัยหรือเคหสถาน จะต้องมีการสวมหน้ากากอนามัยในทุกครั้ง การจัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์และการทำงานนอกสถานที่ตั้งหรือทำงานที่บ้าน (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2563) จึงมีบทบาทในการดำรงชีวิตในช่วงฐานวิถีชีวิตใหม่เป็นอย่างมาก เนื่องจากสถานการณ์มีการเปลี่ยนแปลงได้ค่อนข้างเร็ว ทำให้การใช้

เทคโนโลยีในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารมีความจำเป็นอย่างมากสำหรับเยาวชนในสถานการณ์ปัจจุบัน ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับต้องมีความครบถ้วนชัดเจนและถูกต้อง เพื่อเป็นการดึงดูดความสนใจในอีกรูปแบบหนึ่ง เพื่อให้มีความสร้างสรรค์ในการนำเสนอข้อมูลข่าวสารให้สอดคล้องกับประชาชนและเยาวชนคนรุ่นใหม่อย่างเจาะเนอเรชันซีในปัจจุบันจะแบ่งกลุ่มของเจนเนอเรชันออกเป็น 4 กลุ่มเจนเนอเรชัน ได้แก่ กลุ่มที่ 1 คือ เจเนอเรชันบี คือ กลุ่มคนที่เกิดตั้งแต่ช่วง พ.ศ. 2489-2505 กลุ่มที่ 2 คือ เจเนอเรชันเอ็กซ์ คือ กลุ่มคนที่เกิดตั้งแต่ช่วง พ.ศ. 2506-2523 กลุ่มที่ 3 คือ เจเนอเรชันวาย คือ กลุ่มคนที่เกิดตั้งแต่ช่วง พ.ศ. 2524-2537 และกลุ่มสุดท้าย คือ เจเนอเรชันซี คือ กลุ่มคนที่เกิดตั้งแต่ช่วง พ.ศ. 2538-2552 โดยเจนเนอเรชันซีในปัจจุบันไม่ให้ความสนใจกับสื่อออนไลน์ที่มีลักษณะเป็นข้อความที่เป็นเนื้อหา แต่จะให้ความสนใจอย่างมากกับสื่อจำพวกคลิปวิดีโอสั้นที่มีความน่าสนใจ ใจองค์ประกอบของคลิปวิดีโอสั้นทั้งในเรื่องของความบันเทิง ประกอบการให้ข้อมูลหรือรูปแบบนาฏศิลป์สร้างสรรค์ที่ทำให้เนื้อหาข้อมูลที่น่าสนใจสามารถที่จะดึงดูดความสนใจของเด็กเจนเนอเรชันซีในการรับชมข้อมูลข่าวสารพร้อมกับได้ข้อมูลที่ถูกต้องตามความเข้าใจของเด็กในยุคสมัยนี้

การใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์เป็นการใช้กระบวนการออกแบบลีลาท่าทางทางด้านนาฏศิลป์เพื่อให้เกิดมุมมองและให้แง่คิดต่าง ๆ ผ่านงานนาฏศิลป์ อีกทั้งนาฏศิลป์สร้างสรรค์คืองานที่พัฒนาขึ้นมาจากแรงบันดาลใจหรือสิ่งที่ต้องการที่จะนำเสนอ นำมาพัฒนาขึ้นเป็นงานนาฏศิลป์ ความสร้างสรรค์ในการสร้างสรรค์ผลงานมากหรือน้อยต่างขึ้นอยู่กับผู้สร้างสรรค์ผลงาน (ดาริณี ข่านาญหอม, 2557 : 29) นาฏศิลป์สร้างสรรค์จำเป็นที่จะต้องใช้องค์ประกอบที่ใช้ในการแสดงในการสร้างสรรค์ผลงานเพื่อให้ผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์มีความน่าสนใจและเข้าถึงความต้องการในแต่ละบุคคล

จากข้อมูลดังกล่าว จะเห็นได้ว่าเนื่องด้วยสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ได้มีการแพร่ระบาดอย่างรุนแรงไปทั่วโลก ดังนั้นการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ รวมไปถึงรูปแบบฐานวิถีชีวิตใหม่ เป็นการลดการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างมาก แต่เนื่องจากข้อมูลเนื้อหาจากสื่อมีวิธีการและรูปแบบการนำเสนอที่ไม่มี

ความน่าสนใจในเนื้อหาเมื่อเปรียบเทียบกับฐานวิถีการใช้ชีวิต และความต้องการของเจนเอเรชั่นซีเพราะเจนเอเรชั่นซีจะให้ความสำคัญกับเนื้อหาที่เป็นตัวอักษรและเริ่มที่จะใช้สื่อโทรทัศน์น้อยลง สนใจเฉพาะสื่อออนไลน์ที่มีเนื้อหาที่สนุกสนาน และน่าสนใจ ผู้วิจัยจึงสนใจการเผยแพร่วิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจนเอเรชั่นซีด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ เนื่องจากการสร้างสื่อจากนาฏศิลป์สร้างสรรค์จะเป็นการพัฒนาความน่าสนใจของข้อมูลและเนื้อหาเกี่ยวกับการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ให้มีความน่าสนใจและสอดคล้องกับฐานวิถีการดำรงชีวิตในปัจจุบัน อีกทั้งยังสามารถที่จะให้ทุกคนได้เข้าใจในการปฏิบัติตนเอง และลดความเสี่ยงในการแพร่กระจายของเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างสื่อความรู้ในการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับเจนเอเรชั่นซีในโซเชียลมีเดีย
2. เพื่อวัดผลความรู้ความเข้าใจและความพึงพอใจหลังชมการเผยแพร่วิธีป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ จากเจนเอเรชั่นซีในโซเชียลมีเดีย

อุปกรณ์และวิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนการวิจัย

- 1.1 ศึกษาข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบสร้างสรรค์การเผยแพร่วิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจนเอเรชั่นซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์
- 1.2 ผู้วิจัยทำการสร้างเครื่องมือสำหรับการเผยแพร่วิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจนเอเรชั่นซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์
- 1.3 ผู้วิจัยสร้างแบบวัดความรู้ความเข้าใจและแบบสอบถามความพึงพอใจหลังรับการเผยแพร่วิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจนเอเรชั่นซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ในโซเชียลมีเดีย
- 1.4 นำเครื่องมือที่ได้ออกแบบขึ้นทำการตรวจสอบและเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน

1.5 ปรับปรุงเครื่องมือตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.6 เผยแพร่วิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจนเอเรชั่นซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ในโซเชียลมีเดีย และวัดความรู้ความเข้าใจรวมไปถึงสอบถามความพึงพอใจหลังรับชม

2. เครื่องมือในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมีดังนี้

2.1 เอกสารประกอบการออกแบบและสร้างเกี่ยวกับการเผยแพร่วิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจนเอเรชั่นซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์

2.2 สื่อการเผยแพร่วิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจนเอเรชั่นซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ในโซเชียลมีเดีย

2.3 แบบวัดความรู้ความเข้าใจก่อน และหลังการรับชมนาฏศิลป์สร้างสรรค์ที่ผ่านการตรวจสอบเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ

2.4 แบบสำรวจความพึงพอใจหลังรับชมนาฏศิลป์สร้างสรรค์ที่ผ่านการตรวจสอบเครื่องมือจากผู้เชี่ยวชาญ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง คือ เจนเอเรชั่นซีโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ด้วยวิธีการเลือกแบบตามความสะดวก (Convenient Sampling) มีขั้นตอนดังนี้

3.1 ผู้วิจัยได้ดำเนินการเรื่องขอหนังสือการทำวิจัยในมนุษย์ เพื่อเป็นหนังสือรับรองว่าสามารถเผยแพร่วิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจนเอเรชั่นซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ในโซเชียลมีเดียสามารถดำเนินการต่อไปได้

3.2 ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจและความพึงพอใจในการรับชมการเผยแพร่วิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจนเอเรชั่นซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ในโซเชียลมีเดีย

3.3 ผู้วิจัยทำการกระจายแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 400 คน หลังจากที่ได้รับชมการเผยแพร่

วิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์

3.4 รวบรวมแบบสอบถามและนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ผลด้วยวิธีการทางสถิติ นำข้อมูลที่ได้ไปสรุปผล

4. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

ผู้วิจัยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงบรรยาย (Descriptive Research) ใช้วิธีการวิเคราะห์เอกสาร (Document Analysis) และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูลโดยการสังเกต (Observation Analysis) โดยผู้วิจัยออกแบบการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยตัวผู้วิจัยเอง แบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

4.1.1 วิเคราะห์วิธีการป้องกันตนเองจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่

4.1.2 วิเคราะห์ องค์ประกอบ กระบวนการและความสำคัญของของนาฏศิลป์สร้างสรรค์

4.1.3 วิเคราะห์การรับรู้ข้อมูลข่าวสารของเจเนอเรชันซีจากสื่อข้อมูลต่าง ๆ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูลจากการแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมทางสถิติสำเร็จรูปในการวิเคราะห์ข้อมูล โดยได้จำแนกข้อมูลทั้งก่อนและหลังการทดลอง โดยได้ทำการวิเคราะห์ขั้นตอนดังต่อไปนี้

4.2.1 วิเคราะห์คุณภาพของเครื่องมือ โดยการใช้สูตร IOC เพื่อหาค่าดัชนีนาฏศิลป์สร้างสรรค์ในการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ แบบวัดความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังการรับชม รวมไปถึงแบบสอบถามหลังการรับชมสื่อ ว่าสื่อความรู้มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้มากน้อยเพียงใด

4.2.2 วิเคราะห์ความเหมาะสมของการเผยแพร่วิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ โดยใช้สถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard deviation)

4.2.3 นำข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้วิธีการทางสถิติ

5. การขอจริยธรรมสำหรับโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

การวิจัยเรื่องนี้เป็นการศึกษาความรู้ความเข้าใจในกลุ่มตัวอย่างหรือเจเนอเรชันซี โดยเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยจากมนุษย์ จึงจำเป็นที่จะต้องมีการขออนุมัติจากคณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ เพื่อพิจารณาถึงหลักความปลอดภัยในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมไปถึงแนวทางในการปฏิบัติตามหลักจริยธรรมที่ทำการวิจัยในมนุษย์ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.1 ขั้นตอนการขอจริยธรรมสำหรับโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์

5.1.1 ฝึกอบรมโครงการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์

5.1.2 ส่งเอกสารแบบเสนอโครงการวิจัยเพื่อขอการรับรองจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัยในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลในงานวิจัย

5.2 รายละเอียดของจริยธรรมสำหรับโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ของงานวิจัย

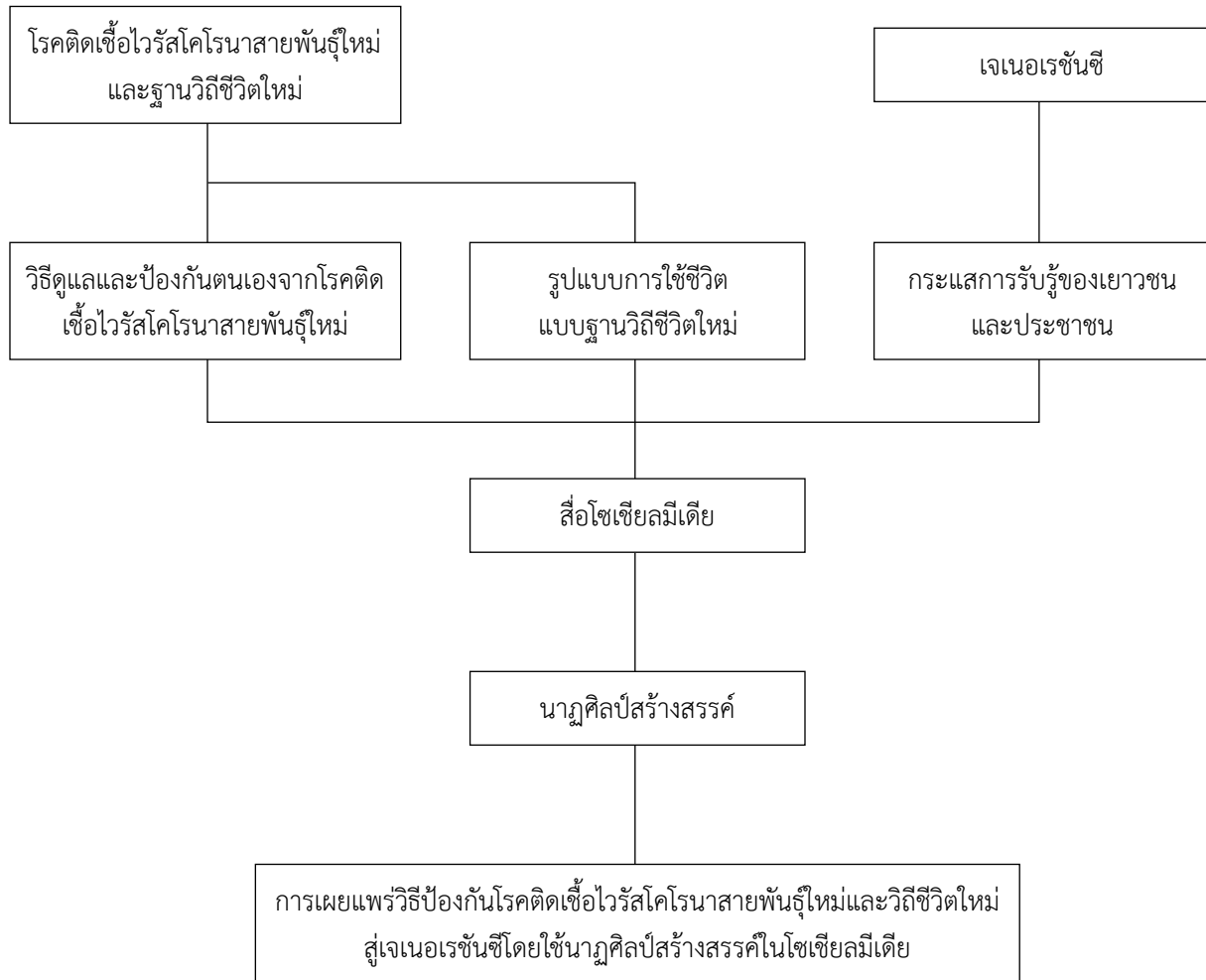
รหัสโครงการวิจัย : SWUEC-022/2564
หน่วยงานต้นสังกัด : คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ผลการพิจารณา : รับรอง ณ วันที่ 24 พฤษภาคม 2564 โดยโครงการวิจัยนี้เป็นโครงการที่เข้าข่ายยกเว้น (Research with Exemption from SWUEC)

ยืนยันโดย : คณะกรรมการจริยธรรมสำหรับพิจารณาโครงการวิจัยที่ทำในมนุษย์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

6. ขอบเขตการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นเจเนอเรชันซี โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นเด็กเจเนอเรชันซีจำนวน 400 คน ซึ่งกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของทาโร ยามาเนะ (Taro Yamane) ที่ประชากรไม่แน่นอน และสุ่มอย่างง่ายเลือกตัวอย่าง ผู้ทำแบบทดสอบแบบออนไลน์ 400 คนแรก โดยผู้วิจัยขอความอนุเคราะห์ในการเก็บข้อมูลผ่านลิงค์ (Link) ที่ส่งให้ทางสื่อออนไลน์ต่าง ๆ ช่วยส่งต่อข้อมูลกันในกลุ่มวิธีการป้องกันตนเองจากไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์

7. กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา : ผู้วิจัย

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเรื่อง การเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์สู่เจเนอเรชันซี สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้ดังนี้

1. ผลจากการสร้างสื่อความรู้ในการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับเจเนอเรชันซีในโซเชียลมีเดีย มี 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 การสร้างสื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ ผู้วิจัยได้ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีตามองค์ประกอบทางนาฏศิลป์ดังนี้

1.1.1 บทการแสดง ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้

จากการคัดเลือกวิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ ประกอบไปด้วย วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ 6 ข้อ ฐานวิถีชีวิตใหม่ 6 ข้อ จากกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุขนำมาออกแบบโครงเรื่อง ทำการเรียบเรียงจัดวางเนื้อหาเพื่อเป็นการกำหนดเนื้อหาสาระของงานวิจัยเรื่องการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ และออกแบบช่วงการแสดง 2 ช่วงการแสดง ดังนี้

ช่วงการแสดงที่ 1 วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ประกอบด้วย 1. การเว้นระยะห่างทางสังคม 2. การไอ หรือจามอย่างถูกวิธี

3. การสวมหน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธี 4. หลีกเลี่ยงการสัมผัสบริเวณใบหน้า 5. การล้างมืออย่างถูกวิธี ประกอบด้วย 2 วิธี คือ การล้างมืออย่างถูกวิธี 7 ขั้นตอน และการล้างมือด้วยแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อ และ 6. การกักตัว

ช่วงการแสดงที่ 2 ฐานวิถีชีวิตใหม่ ประกอบด้วย 1. ใช้บริการจัดส่งถึงบ้านหรือบริการดีลิเวอรี่ 2. จัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ 3. เวิร์กฟรอม โฮม (Work From Home) หรือการทำงานที่บ้าน 4. สวมหน้ากากอนามัยทุกครั้ง ขณะออกนอกเคหสถาน 5. จัดตั้งจุดคัดกรองก่อนเข้าใช้บริการ หรืออาคาร สถานที่ต่าง ๆ และ 6. บริการแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อในทุกจุดก่อนเข้าใช้บริการ หรืออาคาร

1.1.2 การคัดเลือกนักแสดง ผู้วิจัย

กำหนดขอบเขตจำนวนนักแสดงหลักไม่เกิน 10 คน และได้ทำการคัดเลือกนักแสดงหลักจนเหลือ 7 คน ใช้วิธีการคัดเลือกแบบทราเยอท์ (tryout) ในการดึงทักษะความสามารถของนักแสดงออกมาให้ได้มากที่สุด อีกทั้งจำนวนนี้เป็นจำนวนที่ไม่มากและไม่น้อยจนเกินไปในการออกแบบนาฏศิลป์สร้างสรรค์ อีกทั้งเพื่อความปลอดภัยในการออกแบบนาฏศิลป์สร้างสรรค์ และปฏิบัติตามมาตรการในเรื่องของการเว้นระยะห่างทางสังคมอย่างเคร่งครัด เนื่องจากอยู่ในช่วงพระราชบัญญัติการบริหารราชการ ในสถานการณ์ฉุกเฉิน

1.1.3 การออกแบบลีลาการเคลื่อนไหว

ผู้วิจัยได้ออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวด้วยทฤษฎีทางด้านนาฏศิลป์ให้สอดคล้องกับสาระสำคัญที่ต้องการนำเสนอทำการออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวในหัวข้อการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ช่วงการแสดงที่ 1 วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ ประกอบไปด้วย

1) การเว้นระยะห่างทางสังคม ผู้วิจัยออกแบบลีลาการเคลื่อนไหว โดยใช้รูปแบบของนาฏศิลป์ร่วมสมัย (Contemporary Dance) โดยมีการใช้วิธีการออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวที่หลากหลาย การออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวที่รวมไปถึงการจัดตำแหน่งของนักแสดงใช้การจัดวางตำแหน่งการเว้นระยะห่างในการเคลื่อนไหวร่างกายเป็นระยะ 1-2 เมตร เพื่อนำเสนอให้เห็นถึงการเว้นระยะห่างทางสังคมได้อย่างชัดเจน

2) การไอ หรือจามอย่างถูกวิธี ผู้วิจัยออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวโดยใช้หลักของท่าทางปกติในชีวิตประจำวัน (Everyday Movement) ซึ่งเป็นรูปแบบการเคลื่อนไหวในลักษณะหนึ่งในรูปแบบการแสดงโพสต์โมเดิร์นแดนซ์ (Post Modern Dance) ผู้วิจัยได้นำท่าปฏิบัติการไอ และจามอย่างถูกวิธีของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข นำมาผสมผสานกับหลักในการออกแบบลีลาท่าทางโดยการท่าซ้ำ

3) การสวมหน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธี ผู้วิจัยออกแบบลีลาการเคลื่อนไหว โดยใช้หลักของท่าทางปกติในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นการนำท่าทางในชีวิตประจำวันของการสวมหน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธีตามหลักการควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ทำการเก็บจังหวะให้สอดคล้องกับดนตรีประกอบการแสดงเพื่อเป็นการเพิ่มความน่าสนใจในวิธีการนำเสนอของการสวมใส่หน้ากากอนามัยอย่างถูกวิธี

4) หลีกเลี่ยงการสัมผัสบริเวณใบหน้า ผู้วิจัยออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวโดยใช้หลักเทคนิคของการเต้นในรูปแบบนาฏศิลป์การละคร หรือ ดานซ์เธียเตอร์ (Dance Theater) ผู้วิจัยได้นำมาผสมผสานเข้ากับการใช้หลักของท่าทางในชีวิตประจำวัน เนื่องจากผู้วิจัยต้องการนำท่าทางการสัมผัสกับจุดสัมผัสร่วมในแต่ละจุด

5) การล้างมืออย่างถูกวิธี แบ่งออกเป็น 2 วิธี ได้แก่

การล้างมืออย่างถูกวิธี 7 ขั้นตอน ผู้วิจัยออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวโดยใช้รูปแบบการเต้นวอกแดนซ์ (Vogue Dance) ซึ่งสามารถนำเสนอให้เห็นถึงการล้างมืออย่างถูกวิธีในแต่ละขั้นตอนได้อย่างชัดเจน ผสมผสานกับรูปแบบการเต้นแจซแดนซ์ (Jazz Dance) ที่มีการแยกสัดส่วนของร่างกายในการเคลื่อนไหว (Isolation) เพื่อเป็นการแยกส่วนเพื่อเน้นในส่วนของแขนและมือเป็นหลัก อีกทั้งยังใช้หลักในการออกแบบลีลาท่าทางโดยการท่าซ้ำ และทิศทางเพื่อเป็นการออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวในหนึ่งท่าความสามารถที่จะเคลื่อนไหวไปได้หลายทิศทาง และเน้นย้ำถึงวิธีการล้างมืออย่างถูกวิธีในแต่ละขั้นตอน

การล้างมือด้วยแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อ ผู้วิจัยออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวโดยการใช้หลักเทคนิคของการเต้นในรูปแบบนาฏศิลป์การละคร หรือ ดานซ์เธียเตอร์ ผู้วิจัยได้นำมาผสมผสานกับการรูปแบบการเต้นแจซแดนซ์ ที่มีการแยกสัดส่วนของร่างกายในการเคลื่อนไหว (Isolation) โดย

เน้นในส่วนของแขนและมือเป็นหลักเพื่อให้เห็นวิธีการล้างมือด้วยแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อ อีกทั้งยังใช้หลักในการออกแบบลีลาท่าทางโดยการท่าทางและทิศทาง ผู้วิจัยยังใช้อุปกรณ์ประกอบการแสดง คือ แอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อ ความเข้มข้นขั้นต่ำ 70 เปอร์เซ็นต์ มาใช้เพื่อให้เห็นวิธีการล้างมือด้วยแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อ

6) การกักตัว ผู้วิจัยออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวของการกักตัว โดยใช้หลักของท่าทางปกติในชีวิตประจำวัน ซึ่งเป็นการนำท่าทาง กิจวัตรประจำวัน หรือกิจกรรมขณะกักตัวมาออกแบบลีลาการเคลื่อนไหว ผสมผสานกับหลักเทคนิคของการเต้นในรูปแบบนาฏศิลป์การละคร หรือ ดานซ์เธียเตอร์ ที่เป็นการนำแนวคิดในเรื่องของความเสมือนจริง (Realism) จะทำให้การออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวของวิธีการกักตัวสามารถแสดงอารมณ์ของการเคลื่อนไหวร่างกายออกมาได้มากกว่าการใช้คำพูด

ช่วงการแสดงที่ 2 ฐานวิถีชีวิตใหม่ ประกอบด้วย

1) การใช้บริการดีลิเวอรี ผู้วิจัยออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวโดยใช้หลักของท่าทางปกติในชีวิตประจำวัน (Everyday Movement) ซึ่งเป็นการนำลักษณะท่าทางของอาการหิว การใช้โทรศัพท์มือถือ การส่งของ ซึ่งเป็นท่าทางการเคลื่อนไหวที่เป็นการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน นำมาออกแบบลีลาการเคลื่อนไหว

2) จัดการเรียนการสอนในรูปแบบออนไลน์ และเวิร์ก ฟอรัม โฮม หรือการทำงานที่บ้าน ผู้วิจัยออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวโดยใช้หลักของท่าทางปกติในชีวิตประจำวัน เป็นการนำท่าทางการทำงานหรือการเรียนผ่านระบบออนไลน์ ผสมผสานกับหลักเทคนิคของการเต้นในรูปแบบนาฏศิลป์การละคร หรือ ดานซ์เธียเตอร์ ผู้วิจัยยังใช้ชุดคำสั่ง ชุม มิตติ้ง (Zoom Meeting) เพื่อเป็นการช่วยให้การออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวสามารถแสดงให้เห็นถึงการทำงาน การประชุม หรือการเรียนในรูปแบบออนไลน์ได้ชัดเจนมากยิ่งขึ้น

3) สวมหน้ากากอนามัยทุกครั้ง ขณะออกนอกเคหสถาน ผู้วิจัยออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวโดยใช้หลักของท่าทางปกติในชีวิตประจำวัน ผู้วิจัยยังใช้หลักในการออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวในเรื่องของการใช้พื้นที่ในการแสดง เพื่อเป็นการจัดตำแหน่งของนักแสดงเพื่อเห็นการเว้นระยะห่าง 1-2 เมตร ตามข้อปฏิบัติการเว้นระยะห่างทาง

สังคมที่ช่วยให้เห็นถึงการออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวของการสวมหน้ากากอนามัย

4) จัดตั้งจุดคัดกรองก่อนเข้าใช้บริการ อาคาร และสถานที่ ผู้วิจัยออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวโดยใช้หลักของท่าทางปกติในชีวิตประจำวัน เป็นการนำท่าทางการเคลื่อนไหวของการใช้บริการจุดคัดกรอง การวัดอุณหภูมิ รวมไปถึงการสแกนคิวอาร์โค้ด (QR Code) ก่อนเข้าใช้บริการอาคาร หรือสถานที่ นำมาออกแบบลีลาการเคลื่อนไหว ผสมผสานกับหลักเทคนิคของการเต้นในรูปแบบนาฏศิลป์การละคร หรือ ดานซ์เธียเตอร์ ผู้วิจัยยังใช้หลักในการออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวในเรื่องของการใช้พื้นที่ในการแสดง อีกทั้งยังใช้อุปกรณ์ประกอบการแสดง คือ เครื่องวัดอุณหภูมิ อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ คิวอาร์โค้ด เพื่อช่วยให้เห็นถึงการออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวของการใช้บริการของการจัดตั้งจุดคัดกรองก่อนเข้าใช้บริการ อาคาร และสถานที่

5) บริการแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อในทุกจุดก่อนเข้าใช้บริการ อาคาร และสถานที่ ผู้วิจัยได้ออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวโดยใช้หลักของท่าทางปกติในชีวิตประจำวัน นำมาออกแบบลีลาการเคลื่อนไหว ใช้การแยกส่วนของร่างกายในส่วน of แขน และมือ ประกอบกับการใช้อุปกรณ์การแสดงคือ แอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อความเข้มข้น 70 เปอร์เซ็นต์

1.1.4 การออกแบบเครื่องแต่งกาย ผู้วิจัย

เลือกใช้สีที่นำสีขาว มาใช้เป็นสีหลัก ที่แสดงถึงความสะอาด ความปลอดภัย รวมไปถึงการใช้สีดำที่แสดงถึงความสง่า มีรสนิยม มาเป็นแนวทางในการออกแบบเครื่องแต่งกายในงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์ในครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้ทดลองออกแบบเครื่องแต่งกายทั้งเครื่องแต่งกายหลักในการแสดง และเครื่องแต่งกายในช่วงการแสดงที่นำเสนอถึงการล้างมืออย่างถูกวิธี 7 ขั้นตอน จากนั้นในการถ่ายทำนาฏศิลป์สร้างสรรค์ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเครื่องแต่งกายจริงโดยอ้างอิงตามที่ได้ออกแบบไว้ นำมาให้นักแสดงสวมใส่จริงเพื่อถ่ายทำนาฏศิลป์สร้างสรรค์ รวมไปถึงตรวจสอบความสะดวกสบายในการเคลื่อนไหวร่างกาย อุปสรรคที่จะเกิดขึ้นในการเคลื่อนไหวในการถ่ายทำนาฏศิลป์สร้างสรรค์

1.1.5 การออกแบบเสียงประกอบการแสดง

ผู้วิจัยทำการคัดเลือกดนตรีประกอบการแสดง โดยเริ่มจากการวิเคราะห์โครงสร้างของบทบาทการแสดง การเคลื่อนไหวลีลาท่าทาง ลักษณะของรูปแบบงานนาฏศิลป์

สร้างสรรค์ ซึ่งดนตรีประกอบการแสดงที่นำมาสร้างสรรค์งานนาฏศิลป์สร้างสรรค์เป็นดนตรีที่มีอยู่เพียงแต่นำมาตัดต่อใหม่ เช่น เพิ่มความช้า เร็ว และเปลี่ยนบทร้องเป็นจังหวะของดนตรีแทน เพื่อยังคงรูปแบบไว้ อีกทั้งยังนำดนตรีประเภทเคพอมาใช้สร้างสรรค์งานนาฏศิลป์สร้างสรรค์ เนื่องจากเป็นการวัดความรู้ความเข้าใจสำหรับเจเนอเรชันซีดนตรีที่นำมาใช้จึงต้องอ้างอิงจากเจเนอเรชันซีเป็นหลักในการแสดงทั้ง 2 ช่วงการแสดง โดยดนตรีที่ใช้ประกอบการแสดงมีความยาว 4.27 นาที

1.1.6 การออกแบบพื้นที่สำหรับการแสดง ผู้วิจัยได้เลือกใช้บริเวณโดยรอบของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร จุดเด่นคือให้ลักษณะถึงความเปิดโล่ง สามารถใช้บริเวณได้โดยรอบในการเคลื่อนไหวร่างกายได้อย่างอิสระ เป็นบริเวณที่มีเจเนอเรชันซีเข้าถึงและใช้งานอยู่เป็นประจำ อีกทั้งยังมีบริเวณ หรือจุดสัมผัสร่วมที่มีผู้คนสัมผัสเป็นจำนวนมาก จึงทำให้การออกแบบลีลาท่าทางสามารถนำเสนอในเรื่องราวเกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ได้อย่างครบถ้วน อีกทั้งบทบาทของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเป็นสถาบันการศึกษาที่ใช้สังคม ดังนั้นผู้วิจัยจึงเลือกใช้มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒเพื่อตอบโจทย์แนวคิดของสถาบัน

1.1.7 การออกแบบแสงสำหรับการแสดง ผู้วิจัยเลือกใช้แสงในช่วงเวลากลางวัน เนื่องจากเป็นแสงในช่วงเวลาที่ผู้คนทั่วไปได้ออกมาใช้ชีวิตประจำวัน อีกทั้งแสงธรรมชาติในช่วงเวลากลางวันยังสอดคล้องกับโครงเรื่องและเรื่องราวที่ผู้วิจัยต้องการที่จะนำเสนอ

1.1.8 การออกแบบอุปกรณ์การแสดง ผู้วิจัยจะเน้นไปที่อุปกรณ์ที่ช่วยป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่เป็นอุปกรณ์หลัก ส่วนอุปกรณ์ประกอบการแสดงอื่น ๆ จะเป็นอุปกรณ์ที่ใช้ในชีวิตประจำวัน ซึ่งผู้วิจัยเลือกใช้อุปกรณ์การแสดง 4 อย่าง ได้แก่ 1. หน้ากากอนามัย 2. แอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อ 3. อุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์ 4. เครื่องวัดอุณหภูมิ ผู้วิจัยต้องการเน้นถึงอุปกรณ์ประกอบการแสดงที่ช่วยป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่เป็นหลัก เพื่อเป็นการบอกถึงวิธีการใช้งานของอุปกรณ์ ข้อมูลของการใช้งานอุปกรณ์ เพื่อให้ผู้ชมได้รับสาระสำคัญที่ถูกต้องครบถ้วน

1.2 การเผยแพร่ผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์สู่กลุ่มตัวอย่างการวิจัย ผู้วิจัยได้ศึกษาพฤติกรรมการใช้อินเทอร์เน็ตและโซเชียลมีเดียของกลุ่มเจเนอเรชันซี ทั้งในปี พ.ศ. 2562 และปี พ.ศ. 2563 จากสำนักยุทธศาสตร์ สำนักงานพัฒนาธุรกรรมทางอิเล็กทรอนิกส์ กระทรวงดิจิทัลเพื่อเศรษฐกิจและสังคม สรุปได้ว่าผู้วิจัยเลือกช่องทางในการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ผ่านเฟซบุ๊ก (Facebook) เนื่องจากเป็นช่องทางที่กลุ่มเจเนอเรชันซีมีการเข้าถึงและมีการใช้งานมากที่สุด

1.3 การพัฒนาผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์สู่รูปแบบโซเชียลมีเดีย ผู้วิจัยทำการออกแบบและสร้างสตอรี่บอร์ด จากนั้นผู้วิจัยได้ใช้ชุดคำสั่งในการพัฒนางานนาฏศิลป์สร้างสรรค์สู่รูปแบบคลิปวิดีโอสั้น 2 ชุดคำสั่ง ได้แก่ ชุดคำสั่ง อะโดบี พรีเมียร์ โปร (Adobe Premiere Pro) และชุดคำสั่ง โซนี่ เวกัส โปร (Sony Vegas Pro) เป็นต้น เนื่องจากการเสริมการตัดต่อ เพิ่มองค์ประกอบเสียงพิเศษ และคุณภาพของการพัฒนาผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

จากนั้นผู้วิจัยนำเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยไปตรวจสอบประสิทธิภาพหาความเที่ยงตรง และได้มีการแนะนำให้ปรับปรุงแก้ไขตามพิจารณาของผู้ทรงคุณวุฒิโดยมีคะแนนค่าเฉลี่ยจากผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน สรุปได้ว่าผู้ทรงคุณวุฒิมีความคิดเห็นว่าองค์ประกอบ และความเหมาะสมของสื่อความรู้ในการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับเจเนอเรชันซีในโซเชียลมีเดีย มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ จากนั้นนำแบบประเมินและนำผลที่ได้มาดำเนินการปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งให้สมบูรณ์เพื่อประสิทธิภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองจริง

ภาพที่ 1 การออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวหัวข้อวิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่
ที่มา : ผู้วิจัย

ภาพที่ 2 การออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวหัวข้อฐานวิถีชีวิตใหม่
ที่มา : ผู้วิจัย

2. ผลจากการวัดความรู้ความเข้าใจและความพึงพอใจหลังรับชมการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังรับชมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจเนอเรชันซี โดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ในโซเชียลมีเดีย

การทดสอบ	N	\bar{X}	S.D.	t.	Sig.
Pre-test	400	15.14	4.078	28.923	.000
Post-test	400	21.53	2.312		

ที่มา : ผู้วิจัย

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามตารางที่ 1 พบว่ากลุ่มตัวอย่างมีค่าเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจก่อนรับชมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ในโซเชียลมีเดีย พบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจหลังรับชมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ในโซเชียลมีเดียมีความแตกต่างกันและสูงกว่าก่อนรับชม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2.2 การสำรวจความพึงพอใจหลังการรับชมผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์ พบว่ามีความพึงพอใจหลังรับชมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่จากเจเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ในโซเชียลมีเดียโดยภาพรวมที่ค่าเฉลี่ย 4.90 อยู่ในระดับมากที่สุด

ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิต

ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ จากเจเนอเรชันซีในโซเชียลมีเดียมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

2.1 การวัดความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังรับชมผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์ พบว่าก่อนการรับชมผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์ผู้ชมมีความรู้ความเข้าใจที่ค่าเฉลี่ย 15.14 และยังพบว่าหลังการรับชมผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์ผู้ชมมีความรู้ความเข้าใจที่ค่าเฉลี่ย 21.53 โดยพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจหลังรับชมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจเนอเรชันซี โดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ในโซเชียลมีเดียมีความแตกต่างกันและสูงกว่าก่อนรับชม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ใหม่สู่เจเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์มีความเหมาะสมสอดคล้อง มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ที่ระดับมากที่สุด และมีพัฒนาการทั้งแง่การวิเคราะห์เชิงคุณภาพและเชิงปริมาณ

สรุปและอภิปรายผล

ในการวิจัยเรื่อง การเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์สู่เจเนอเรชันซี สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลจากการสร้างสื่อความรู้ในการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ สำหรับเจเนอเรชันซีในโซเชียลมีเดีย สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ 3 ขั้นตอน ดังต่อไปนี้

1.1 การสร้างสื่อเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ ผู้วิจัย

ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีตามองค์ประกอบทางนาฏศิลป์ ที่ประกอบไปด้วย 8 องค์ประกอบ ที่เป็นการนำองค์ความรู้ในเรื่องของวิธีป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ จากกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข นำมาออกแบบสร้างสรรค์ผ่านแนวคิด และทฤษฎีตามองค์ประกอบทางด้านนาฏศิลป์ เพื่อเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจในวิธีป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สำหรับเจนเนอเรชันซีเพิ่มมากขึ้นด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสรร ถวัลย์วงศ์ ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับนาฏศิลป์สร้างสรรค์ กล่าวไว้ว่าการวิเคราะห์รูปแบบของการสร้างสรรค์ตามองค์ประกอบของศิลปะการแสดงทั้ง 8 องค์ประกอบ อันได้แก่ บทการแสดง การคัดเลือกนักแสดง การออกแบบนาฏลีลา ดนตรีและเสียงประกอบการแสดง การออกแบบพื้นที่การแสดง การออกแบบอุปกรณ์การแสดง การออกแบบเครื่องแต่งกาย และการออกแบบแสง (สรร ถวัลย์วงศ์, 2559 : 317)

โดยการออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวของการวิจัยเรื่องนี้ ผู้วิจัยได้ใช้รูปแบบนาฏศิลป์สมัยใหม่ โดยการใช้การเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน มาเป็นหลักในการออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวมากกว่าการเดินในรูปแบบอื่น ๆ เนื่องจากผู้วิจัยต้องการสื่อสารสาระสำคัญในวิธีป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ผ่านนาฏศิลป์สร้างสรรค์ โดยมีลีลาการเคลื่อนไหวที่เข้าใจได้ง่าย ไม่ซับซ้อน เพื่อความถูกต้องของเนื้อหาสำคัญที่ต้องการจะสื่อสาร อีกทั้งยังคำนึงถึงการได้รับประโยชน์และการนำความรู้ความเข้าใจที่ได้จากการรับชมไปใช้ในการดำรงชีวิตในการป้องกันตนเองระหว่างเกิดโรคระบาด

ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของนัฏภรณ์ พูลภักดิ์ ที่กล่าวถึงการออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวไว้ว่า นาฏศิลป์ในลักษณะของการเคลื่อนไหวในชีวิตประจำวัน เป็นการสื่อสารทางร่างกายที่ตรงไปตรงมา เพื่อสามารถถ่ายทอดอารมณ์ในการแสดงให้ผู้ชมเข้าใจได้ สมัยใหม่ มีลักษณะที่ให้ความสำคัญกับความเรียบง่ายและใช้ลีลาท่าทางอย่างประหยัด มุ่งเน้นไปที่การแสดงออกอย่างเป็นธรรมชาติ มีความธรรมดาสามัญ สื่อสารอย่างตรงไปตรงมา (นัฏภรณ์ พูลภักดิ์, 2562 : 49)

1.2 การพัฒนาผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์สู่รูปแบบโซเชียลมีเดีย เนื่องจากผู้วิจัยทำการเผยแพร่วิธีการ

ป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์สู่เจนเนอเรชันซี ผ่านช่องทางโซเชียลมีเดียที่เรียกว่า เฟซบุ๊ก จึงจำเป็นที่จะต้องทำให้ผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์กลายเป็นรูปแบบของวิดีโอเพื่อใช้ในการเผยแพร่ มีการออกแบบก่อนการถ่ายทำโดยใช้ทฤษฎีและแนวคิดองค์ประกอบทางด้านนาฏศิลป์ รวมไปถึงการสร้างสตอรี่บอร์ด เพื่อนำผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์สู่รูปแบบของคลิปวิดีโอสั้น จากนั้นผู้วิจัยได้ใช้ชุดคำสั่งในการพัฒนางานนาฏศิลป์สร้างสรรค์สู่รูปแบบคลิปวิดีโอสั้น เพื่อเป็นการเสริมการติดต่อ เพิ่มองค์ประกอบเสียงพิเศษ และคุณภาพของการพัฒนาผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์ให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด อีกทั้งยังเป็นการบูรณาการความหลากหลายของรูปแบบการแสดง โดยนำองค์ความรู้หลายแขนงมาใช้ร่วมกันในการสร้างสรรค์ผลงาน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของดาริณี ชำนาญหมอ ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการบูรณาการศิลปะในแต่ละแขนงสร้างสรรค์ผลงาน กล่าวไว้ว่า ในประเด็นการใช้ความหลากหลายของรูปแบบการแสดง การใช้แนวคิดศิลปะหลังสมัยใหม่ที่เด่นชัดในเรื่องการสร้างสรรค์ที่อาศัยองค์ความรู้ที่หลากหลายเข้ามาเกี่ยวข้อง โดยนำศิลปะหลายแขนงมาใช้ร่วมกัน (ดาริณี ชำนาญหมอ, 2557 : 188)

2. ผลจากการวัดความรู้ความเข้าใจและความพึงพอใจหลังรับชมการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ จากเจนเนอเรชันซีในโซเชียลมีเดียสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

2.1 การวัดความรู้ความเข้าใจก่อนและหลังรับชมผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างคือเจนเนอเรชันซีจำนวน 400 คน ทำการวัดผลความรู้ความเข้าใจก่อนการรับชมการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ได้ค่าเฉลี่ย 15.14 ส่วนผลการวัดความรู้ความเข้าใจหลังการรับชมการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ได้ค่าเฉลี่ย 21.53 โดยพบว่าค่าคะแนนเฉลี่ยความรู้ความเข้าใจหลังรับชมการเผยแพร่ความรู้เกี่ยวกับการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจนเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ในโซเชียลมีเดียมีความแตกต่างกันและสูงกว่าก่อน

รับชม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ผลการวิจัยเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิทวัส กรมณีโรจน์ ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับการใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ กล่าวถึงการสร้างสรรค์ผลงานโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ไว้ว่า การสร้างสรรค์ผลงานทางด้านนาฏศิลป์ ถือเป็นส่วนหนึ่งของผลงานทางด้านศิลปะที่สามารถสะท้อนให้เห็นถึงสถานการณ์ หรือความเป็นมาของสังคมในแต่ละยุคสมัย ดังนั้นผู้วิจัยจึงคำนึงถึงการสะท้อนสภาพสังคมผ่านการสร้างสรรค์นาฏศิลป์เพื่อสังคม ดังที่ปรากฏอยู่ในบทบาทการแสดง ลีลา นาฏศิลป์ และอุปกรณ์การแสดง อีกทั้งยังเป็นประโยชน์เพื่อความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการยอมรับ อีกทั้งนาฏศิลป์จึงควรสร้างสรรค์การแสดงที่สามารถสื่อสารมุมมองหรือแนวคิดที่เป็นประโยชน์แก่สังคม โดยนำเสนอมุมมองความคิดที่ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่คนในสังคมได้ (วิทวัส กรมณีโรจน์, 2560 : 312)

จากการเปรียบเทียบความรู้ความเข้าใจก่อน และหลังการรับชม เจเนอเรชันซีมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการป้องกันโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่เพิ่มมากขึ้น สามารถแบ่งอภิปรายผลได้ดังนี้

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับวิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ โดยผลการสำรวจจากหลังการรับชมการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ พบว่าเจเนอเรชันซีมีความเข้าใจในข้อ “การล้างมือด้วยแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อด้วยความเข้มข้นต่ำ 70% ใช้เวลา 15-25 วินาที” อยู่ในหัวข้อ วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ในข้อ “การล้างมืออย่างถูกวิธี ด้วยแอลกอฮอล์ฆ่าเชื้อ” ของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข” ซึ่งเป็นข้อที่มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นที่สุดในหัวข้อวิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่ โดยก่อนการรับชมมีความรู้ความเข้าใจที่ร้อยละ 24.50 หลังการรับชมมีความรู้ความเข้าใจอยู่ที่ร้อยละ 95.75 เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 71.25 เนื่องจากในกระบวนการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงานในข้อนี้ ผู้วิจัยออกแบบลีลาการเคลื่อนไหวโดยการใช้รูปแบบของการเต้นนาฏศิลป์การละคร หรือแดนซ์เธียเตอร์ (Dance Theater) ซึ่งสอดคล้องกับจารุณี หงส์จากรุณี กล่าวถึงการเคลื่อนไหวกับการละครไว้ว่า ดานซ์เธียเตอร์เป็นรูปแบบการแสดงเวทีที่สำรวจทดลอง และสร้างสรรค์การแสดงจากการผสมผสาน

ศาสตร์เต้นรำเข้ากับศาสตร์ละคร นำเสนอและสร้างความโดดเด่นให้เกิดเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของชิ้นงาน การเคลื่อนไหวในละครไว้ว่า ใช้ในการเล่าเรื่องช่วยให้เข้าใจเรื่องราวได้ง่ายและสั้นกว่าการใช้รูปแบบการเจรจาที่ยืดยาวได้ (จารุณี หงส์จากรุณี, 2562 : 150) จึงทำให้เจเนอเรชันซีมีความรู้ความเข้าใจในสาระสำคัญเรื่องดังกล่าวมากยิ่งขึ้น

ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับฐานวิถีชีวิตใหม่ โดยผลการสำรวจจากหลังการรับชมการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ พบว่าเจเนอเรชันซีมีความเข้าใจในข้อ “ไม่จำเป็นที่จะต้องสวมหน้ากากอนามัยก่อนออกจากบ้านทุกครั้ง” อยู่ในหัวข้อฐานวิถีชีวิตใหม่ในข้อ “สวมหน้ากากอนามัยทุกครั้ง ขณะออกนอกเคหสถาน” ของกรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข ซึ่งเป็นข้อที่มีความรู้ความเข้าใจเพิ่มมากขึ้นที่สุดในหัวข้อฐานวิถีชีวิตใหม่ โดยก่อนการรับชมมีความรู้ความเข้าใจที่ร้อยละ 49 หลังการรับชมมีความรู้ความเข้าใจอยู่ที่ร้อยละ 90.25 เพิ่มขึ้น คิดเป็นร้อยละ 41.25 เนื่องจากในกระบวนการออกแบบและสร้างสรรค์ผลงานในข้อนี้ ผู้วิจัยออกแบบลีลาการเคลื่อนไหว โดยการใช้หลักของท่าทางปกติในชีวิตประจำวัน เป็นการนำท่าทางการสวมใส่หน้ากากอนามัย และการใช้ชีวิตขณะออกนอกเคหสถาน โดยที่สวมใส่หน้ากากอนามัยตลอดเวลา ทำให้เจเนอเรชันซีที่รับชมมีความเข้าใจในสาระสำคัญดังกล่าวมากที่สุด ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของธนกร สรรยัรวราภิกู กล่าวไว้ว่า ใช้วิถีเลือกท่าทางในชีวิตประจำวัน (Everyday Movement) นำมาพัฒนาต่อยอดในกระบวนการสร้างสรรค์เพื่อการสื่อสารที่กระตุ้นผู้ชมให้เกิดการตีความและแลกเปลี่ยนประสบการณ์อันเป็นแนวคิดหนึ่งของนาฏศิลป์สมัยใหม่ ลีลาการเคลื่อนไหวต่าง ๆ จึงได้รับแรงบันดาลใจจากการเคลื่อนไหวที่สามารถพบเห็นได้ในชีวิตประจำวัน (ธนกร สรรยัรวราภิกู, 2560 : 14) ส่งผลให้เจเนอเรชันซีมีความรู้ความเข้าใจในสาระสำคัญเรื่องดังกล่าวมากยิ่งขึ้น

2.2 การสำรวจความพึงพอใจหลังการรับชมผลงานนาฏศิลป์สร้างสรรค์ พบว่ากลุ่มตัวอย่างคือเจเนอเรชันซีมีความพึงพอใจโดยมีภาพรวมที่ค่าเฉลี่ย 4.90 อยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่ากลุ่มตัวอย่างในเจเนอเรชันซีมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุดทุกข้อ โดยเรียงลำดับความพึงพอใจหลังการรับชม จากมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ด้านรูปแบบการนำเสนอมีความน่าสนใจ

ด้านข้อมูลเนื้อหาที่น่าเสนอเป็นประโยชน์ ด้านเนื้อหา มีความเหมาะสมกับช่วงวัย ด้านความเข้าใจในเนื้อหา ด้านความเหมาะสมของช่องทางในการเผยแพร่เนื้อหา ด้านความถูกต้องของเนื้อหา ด้านความน่าเชื่อถือของเนื้อหา ด้านความครบถ้วนของเนื้อหา ด้านความทันสมัยของเนื้อหา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวีรวรรณ แซ่จ้าว กล่าวถึงความรู้สึกพึงพอใจจากการเปิดรับรู้สื่อผ่านทางโซเชียลมีเดีย การเข้าถึงข้อมูลและความถูกต้องของเนื้อหา ล้วนแล้วแต่มีอิทธิพลกับพฤติกรรมของกลุ่มตัวอย่าง ดังนั้นการรักษา ระดับความรู้สึกพึงพอใจในเรื่องของรูปแบบความน่าสนใจ ความถูกต้องของเนื้อหา และการเข้าถึงข้อมูล ถือเป็นเรื่องสำคัญต่อผู้รับสารเป็นอย่างมาก (วีรวรรณ แซ่จ้าว, 2557 : 106)

การเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์สู่เจนเนอเรชันซี เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการเผยแพร่ความรู้ หรือข้อมูลข่าวสารโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ อีกทั้งยังเป็นการบูรณาการองค์ความรู้ในแต่ละด้าน เข้ามาช่วยในการออกแบบ สร้างสรรค์ และเผยแพร่ผ่านช่องทางโซเชียลมีเดีย เนื่องจากในปัจจุบันเป็นยุคที่เทคโนโลยีเป็นส่วนหนึ่งของการดำรงชีวิตประจำวัน ส่งผลให้เจนเนอเรชันซีมีความเข้าใจในวิธีป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่เพิ่มมากขึ้น

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 ผู้ดำเนินการสำหรับการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจนเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์

เอกสารอ้างอิง

- กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. (2563). **โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 Coronavirus Disease 2019 (COVID-19)**. สืบค้นเมื่อ 15 พฤษภาคม 2563, จาก https://ddc.moph.go.th/viralpneumonia/file/g_km/handout001_12032020.pdf
- จารุณี หงส์จากรุ. (2562). การเคลื่อนไหวในละคร. ใน นพมาศ แวหวงส์, บรรณาธิการ, **ปริทัศน์ศิลปะการละคร**, น. 138-150. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ดาริณี ชำนาญหมอ. (2557). **การสร้างสรรคนาฏศิลป์เพื่อผู้หญิงกับการยุติความรุนแรง**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. (นาฏศิลป์ไทย). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- ธนกร สรรยัวาริกัญญ. (2560). **การสร้างสรรคนาฏศิลป์ ชุด เดอะวิทวูเวียนแมน**. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. (นาฏศิลป์ไทย). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.

ต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนาฏศิลป์สร้างสรรค์ ควรมีการเตรียมการ และวางแผนก่อนที่จะทำการลงพื้นที่ทางสื่อโซเชียลมีเดีย เพื่อให้การดำเนินการ และการเก็บรวบรวมข้อมูลเกิดข้อผิดพลาดน้อยที่สุด อีกทั้งยังบรรลุตามเป้าหมายที่ตั้งไว้

1.2 การเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่สู่เจนเนอเรชันซีโดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์ ควรศึกษากลุ่มตัวอย่างที่นำมาใช้ และนำเครื่องมือที่ผู้วิจัยสร้างทุกชิ้นไปใช้งาน เพื่อหาค่าความรู้ความเข้าใจที่เพิ่มมากขึ้น รวมไปถึงความพึงพอใจหลังรับชมนาฏศิลป์สร้างสรรค์ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมและประสิทธิภาพสูงสุด

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

2.1 การเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์สู่เจนเนอเรชันซี จำเป็นที่จะต้องมีการปรับปรุงข้อมูลให้สอดคล้องกับสถานการณ์ในปัจจุบันทั้งในรูปแบบการใช้ชีวิตแบบฐานชีวิตวิถีถัดไป (Next Normal) เพื่อให้ข้อมูลมีความถูกต้องและทันต่อสถานการณ์

2.2 นำการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์ไปประยุกต์ใช้สำหรับบุคคลทั่วไปนอกเหนือจากเจนเนอเรชันซี เพื่อเป็นการวัดความรู้ความเข้าใจของกลุ่มคนในช่วงอายุที่แตกต่างกัน

2.3 สามารถนำการเผยแพร่วิธีการป้องกันตนเองจากโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนาสายพันธุ์ใหม่และฐานวิถีชีวิตใหม่ด้วยนาฏศิลป์สร้างสรรค์สู่เจนเนอเรชันซีไปปรับใช้กับการเผยแพร่องค์ความรู้และวัดความรู้ความเข้าใจในเรื่องอื่น ๆ ได้โดยใช้นาฏศิลป์สร้างสรรค์

- นัฏภรณ์ พูลภักดี. (2562). การสร้างสรรค์นาฏศิลป์จากเทคนิคมายากล. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. (นาฏศิลป์ไทย). กรุงเทพฯ : กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- วิทวัส กรมณีโรจน์. (2561). การสร้างสรรค์นาฏศิลป์จากข้อถกเถียงเรื่องเพศ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. (นาฏศิลป์ไทย). กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร
- วีรวรรณ แซ่จำว. (2557). อิทธิพลของทัศนคติและความพึงพอใจในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อประชาสัมพันธ์ การท่องเที่ยวผ่านสื่ออินเทอร์เน็ตที่มีต่อพฤติกรรมการตัดสินใจวางแผนท่องเที่ยว. วิทยานิพนธ์ ศป.ม. (การจัดการอุตสาหกรรมบริการและการท่องเที่ยว). กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ถ่ายเอกสาร.
- สรุ ธวัลย์วงศ์รี. (2559). การสร้างสรรค์นาฏศิลป์ร่วมสมัยจากแนวคิดความหลากหลายทางเพศ. วิทยานิพนธ์ ศศ.ด. (นาฏศิลป์ไทย). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัย. ถ่ายเอกสาร.
- Ann Hutchinson Guest. (1995). Seven Basic Movement in Dancing. *The Journal of the Society for Dance Research*. 13(1): 7-20. Retrieved August 30, 2021, from <https://www.jstor.org/stable/1290898>
- Helene Andreu. (2002). *Jazz Dance Styles and Steps for Fun*. United States of America: United States of America Bloomington.